

బేదం

శ్రీ దామెర నరసింహారావు

"ఏమండీ, అలాగ పడుకున్నారే? ముసుగు దిగింతుకొని మరీను"

"....."
"ఎప్పుడూ అలిగితే ఎలాగంటి మరి?"

"....."
"భోజనంకూడా మానేశి మరి పడుకున్నారే. అంతకోపం దేనికి?"

"....."
"అంత తప్పు నేనేంచేశాను? కోపం అంతా నామీదేనా?"

అవి బోధానదుకున్న రఘువతిని. ఆతని భార్య యెంత లాలించి అడిగినా పాపమతను కారణం చెప్పటంలేదు. ఆమెకూడా కొంత తడవుచూకొని, ఆతని మనోగతాన్ని గ్రహించినట్లు తలనూపి యీ సారి మరల ఉపక్రమించింది ఆతని యలుకతీర్చడానికి. మెల్లగా మృదువుగావున్న తన రెండు చేతులతోను ఆతని తలపైనున్న చేతులను తీసి పొర్లమినాటి చంద్రుని దిక్కురించే తన ముఖమును ఆతని ముఖం దగ్గరకుచేర్చి చెదిరిపోయిన ఆతని కురులను నర్దుతూ, "మీ రెండుకిలాగు కించపడుతున్నారో నాకు తెలుసులెండి" అన్నది.

"....."
"పోనీ కావల్సింది మీకిస్తే లేచిపోవేస్తారా?"

"....."
"ఇదిగో మీకు కావల్సింది చెప్పనా!" అని ఆమె తన ముఖమును ఆతని ముఖాని కావించింది. "చెప్పు."

"అమ్మా! ఇప్పటికీ నోరు విరిచింది. నంతకము చేసిన చెక్కెం!"

తన మనోగతాన్ని తెలిసినట్లు ఆమె తెలివితరమువతి సంతోషించి ఆవునన్నట్లు చూశాడు.

"మీకెంత యిమ్ముంటే అంతా యిస్తాను. దబ్బుకు మీరేమీ భయపడకండి"

"....."

"కాని ప్రతిదానికి మీ రిలాగు చెయ్యడం బాగుందా?"

"....."

"మీ ఆరోగ్యాన్ని, మీ సౌభాగ్యాన్ని కూడా మీరు పాడుచేసుకుంటున్నారు. మీ తల్లి తండ్రి కూడా మీకు మంచి చెడ్డలు చెప్పడానికిలేదు. నా భారం అంతా మీమీదఉంది. మీ భారం అంతా నామీదఉంది. అంతేగాని మిమ్ములని దండించడానికిగాని మరి దేనికిగాని నా కర్మకలేదు. మౌగ్యులు చదువుకున్నవారు, విశేషించి మీరే యితరులకు చెప్పవల్సింది. కొరగానివాళ్ళు మీయవ్వన చూడుతూ, (విశేషించి దబ్బుతీసుకొని) ఆసుఖ విచటం నాలంటి కట్టుకున్న భార్యకు నమ్మకమే అంటారా; నా దగ్గరఉన్న ఒకరూపాయిలు మీకు కావలిస్తే యిచ్చేస్తానుగాని—మీరు నాపై దయ యుంది, దానినుండి మాత్రం విరమించండి. మీ విజ్ఞానాన్ని గౌరవించి, ఆరోగ్యాన్ని, పాడుచేసుకోకండి. అని సీత ప్రభోదించి ఆతనిచేతికి 1000 రూ చెక్కెం యిచ్చింది. ఆతడు అనాడు తన భార్య యిచ్చిన చెక్కెంకు సంతోషించాలో నామెకు చేస్తున్న అన్యాయానికి విచారించాలో తెలుసుకోలేకుండా ఉన్నాడు.

అంత రాత్రిప్పుడు అలాగే భార్య నొంటరిగా వాదిలి ఉపాంచరాని గ్రహించరాని, నిగ్రహించరాని సౌభాగ్యాన్ని పూహించజేస్తూ మేడమెట్లు దిగి పోయాడు. ఇంక సీత మేడమీదనుంచి కళ్ళనిండా దావ్రులించువులు నింపి వెళ్తున్న మోటారు వైకిలు కట్టం వినబడునంతవరకూ ఉంది. మౌనంతో తన యిలవేల్చును ప్రార్థిస్తూంది.

తిలకం పమిట వర్డుకుంటూ అద్దంముందు నిలబడి నలిగిపోయిన తన బట్టలను నర్డుకుం

టుంది,నలిగిపోయిన యౌవనము స్పష్టంగా కనబడతూంది, ఇంతకో మోటారు వైకిలు అగిషకట్టం. తిలకం దడదడకొట్టుకుంటున్న గుండెలతో గుమ్మములో తయారు. పేట్రోల్ కట్టకుండా వైకిలు దిగి చక్కా పచ్చాకు రఘు. మామ్మూలు ప్రకారం తిలకం ఆతని చెయ్యి వట్టుకొని తోవరికి అహ్వనించింది. ఇద్దరూ రెండు కుర్చీలమీద కూర్చున్నారు. రఘువతి చింత విప్పులలాగు మెరుస్తున్న కళ్ళను విప్పారించాని సంభాషణకు ఉపక్రమించాడు.

రఘు:—రాణిగారు అలవిపోయినట్లున్నారు. ఇంక నేనుండవము భావ్యము కొదవకుంటాను.

తి:—మాకులదోరణి క్రొత్త పందాలో వదిలిస్తున్నాడు యావేళ ఏమిటికదా!

ర:—నామాటలు, నీచేతలు క్రొత్త పందాని త్రొక్కుతున్నాయి. అయితే నీ ఉద్దేశం?

తి:—ఆ వ్యంగ్యము నాకుతెలీదు. ఏదో మీరు కోపంగా ఉన్నట్లున్నది.

ర:—మీ వృత్తికి సువ్యవస్థ వ్యతిరీక్తంగా తిరుగు తన్నున్నాళ్ళు పాపంచేస్తున్నా వనుకున్నాను. కాని యివేళ జరిగిన సంఘటననుబట్టి వణ్యమేచేస్తున్నందుకు సంతోషం. నేను సువ్యవస్థ నాకిచ్చిన ప్రత్యేక సౌఖ్యంకోసం సువ్యవస్థ కోరిన ధనంయిచ్చాను. వీ బంధనలకు లోబడ్డాను. నా కాలాన్ని నీ ఆదీనంచేసాను. కట్టుకున్న భార్యకి ద్రోహంచేశాను. దాని దబ్బుతో వీవద్ద సౌఖ్యం కొనుకున్నాను. నన్ను 50 వేల దారపోసి, వర కట్టించెల్లించి, నన్ను కొనుకున్న నా భార్య సౌఖ్యాన్ని మానుకుబలిదానంచేశాను. నీకు తృప్తి. నీకుకాంతి, నీకు రక్తి, నీకు భక్తి. నామీద నిన్ను బంధంతాన దబ్బుచే లోబడుకుకోవడం నా కిష్టం లేదు. నాకు నీకు Agreement లేదు. నీకు నాకూఉన్న కంట్రాక్టును ప్రతినెలా రిన్యూ చేయించేవాడి. ఈవేలతో యీనెల, ఏముఖకక, నాకు వదిలిపోతున్నాయి. ఇదిగో యీనెల దబ్బు. ఇండాక నాకు కనిపించిన వీ ప్రయోగిస్తేద." గుడ్ బై మేడమీదనున్న సీతకి యిథవేల్చు వృత్త చే కూర్చింది.